

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 9 grudnia 1965 r. (poz. 387).

WZORCOWY UKŁAD TABELI ZAPOTRZEBOWAŃ NA USŁUGI KOMUNALNE
ORAZ PODZIAŁU KOSZTÓW INWESTYCJI

Lp.	Wyszczególnienie odbiorców usług	Wielkości usług wymagające zabezpieczenia				Koszt inwestycji oraz jego podział między poszczególnych odbiorców usług (w tys. zł)					
		w I etapie	% udział odbiorców usług	w perspektywie	% udział odbiorców usług	w I etapie	w tym podział nakładów na poszczególne lata etapu realizacyjnego zgodnie z harmonogramem robót inwestycyjnych				
							...r.	...r.	...r.	...r.	...r.
I	Uspołecznione jednostki gospodarcze razem w tym (imiennie):										
II	Ludność (gospodarstwa domowe)					×	×	×	×	×	
III	Pozostałe potrzeby i cele					×	×	×	×	×	
	Ogółem:		100%		100%	×	×	×	×	×	

388

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 listopada 1965 r.

w sprawie stosowania imiennych czeków gotówkowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 22, poz. 188 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia dotyczą jednostek i zakładów budżetowych, przedsiębiorstw państwowych, spółek, w których jednostki gospodarki uspołecznionej posiadają udział wynoszący co najmniej 50% kapitału zakładowego, spółdzielni i ich związków, organizacji politycznych, zawodowych i społecznych.

§ 2. 1. Jednostki określone w § 1 obowiązane są wystawiać чеки gotówkowe na kwoty powyżej 3.000 zł w formie imiennej na rzecz określonej osoby.

2. Imię i nazwisko osoby podejmującej gotówkę w banku powinien wystawca чеку wypisać na przedniej stronie чеку.

§ 3. Banki mają obowiązek legitymowania osób podejmujących gotówkę na podstawie czeków imiennych.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie stosowania imiennych czeków gotówkowych (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-41, poz. 500, z 1956 r. Nr 61, poz. 738 i z 1958 r. Nr 71, poz. 416).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

389

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 3 grudnia 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie przydziałów, rozdzielników i uzgodnień dostaw maszyn biurowych z importu centralnego.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i § 1 zarządzenia nr 34 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1962 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów o przydziałach, rozdzielnikach i uzgodnieniach dostaw maszyn biurowych z importu centralnego (Monitor Polski Nr 32, poz. 147) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 24 kwietnia 1962 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników i uzgodnień dostaw maszyn biurowych z importu centralnego (Monitor Polski Nr 39, poz. 188) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2 zarządzenia otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W sprawach nie unormowanych w przepisach, o których mowa w § 1 ust. 1, mają zastosowanie ogólne przepisy o przydziałach, rozdzielnikach

- i uzgodnieniach dostaw, stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 2 kwietnia 1963 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników i uzgodnień dostaw oraz ogólnych warunków dostaw w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1963 r. Nr 34, poz. 172, z 1964 r. Nr 73, poz. 343 i z 1965 r. Nr 64, poz. 355), z wyjątkiem §§ 13, 21 i 22 tych przepisów.”;
- 2) w załączniku do zarządzenia:
- a) § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. Organem sporządzającym plany rozdziału oraz właściwą jednostką zbytu maszyn biurowych pochodzących z importu centralnego jest Przedsiębiorstwo Obrotu Maszynami i Urządzeniami Biurowymi „Maszyny Biurowe”, zwane w dalszym ciągu „P. P. Maszyny Biurowe”.
- b) po § 2 dodaje się nowy § 2a w brzmieniu:
- „§ 2a. 1. Maszyny do fakturowania i księgowania z importu centralnego będą przyznawane tylko tym jednostkom określonym w § 1, które do zamówienia dołączą zatwierdzony przez jednostkę nadrzędną pełny projekt organizacyjno-techniczny mechanizacji (automatyzacji) prac obrachunkowych i biurowych, uzasadniający wybór, zastosowanie i pełne wykorzystanie zamówionych ma-

- szyn, lub powołają się w zamówieniu na zarządzenie lub instrukcję normującą jednolicie w całym resorcie zastosowanie zamówionych maszyn ze wskazaniem liczby i daty zarządzenia lub instrukcji.
2. P. P. Maszyny Biurowe może w wyjątkowych, szczególnie uzasadnionych wypadkach zwolnić jednostkę zamawiającą od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, a zwłaszcza jeżeli:
- a) jednostka zamawiająca posiada już czynną stację maszyn, a zamówienie ma na celu wymianę maszyny lub rozbudowę stacji,
- b) naczelny organ administracji państwowej, któremu podlega jednostka zamawiająca, stwierdzi należyte przygotowanie jednostki zamawiającej do wykorzystania zamówionych maszyn.
3. Od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, zwolnione są jednostki należące do resortu Ministra Obrony Narodowej.”.
- c) wyraz „Centrala” użyty w różnych przypadkach w tekście załącznika zastępuje się wyrazami „P. P. Maszyny Biurowe” w odpowiednim przypadku.
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Lesz

390

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 30 października 1965 r.

w sprawie sygnalizowania lotów szybowcowych, wzorów i wymiarów sygnałów w lotnictwie szybowcowym oraz składania i rozpatrywania meldunków o niebezpieczeństwie zderzenia w powietrzu statków powietrznych.

Na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153) i § 19 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Obrony Narodowej z dnia 19 grudnia 1964 r. w sprawie zasad ruchu lotniczego cywilnych statków powietrznych (Dz. U. z 1965 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 30, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprawy sygnalizowania lotów szybowcowych, wzorów i wymiarów sygnałów w lotnictwie szybowcowym oraz składania i rozpatrywania meldunków o niebezpieczeństwie zderzenia w powietrzu statków powietrznych regulują „Szczegółowe przepisy w sprawie ruchu lotniczego cywilnych statków powietrznych — Wykonywanie lotów w przestrzeniach powietrznych kontrolowanych i nadzorowanych”, wydane przez Ministra Komunikacji na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153) oraz § 19 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Obrony Narodowej z dnia 19 grudnia 1964 r.

w sprawie zasad ruchu lotniczego cywilnych statków powietrznych (Dz. U. z 1965 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 30, poz. 201).

§ 2. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 lutego 1951 r. w sprawie sygnalizowania lotów szybowcowych (Monitor Polski Nr A-11, poz. 172),
- 2) zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 7 grudnia 1951 r. w sprawie ustalenia wzorów i wymiarów sygnałów w lotnictwie szybowcowym (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-3, poz. 47),
- 3) zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 maja 1962 r. w sprawie składania i rozpatrywania meldunków o niebezpieczeństwie zderzenia w powietrzu statków powietrznych (Monitor Polski Nr 43, poz. 201).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1965 r.

Minister Komunikacji: P. Lewiński

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Warszawa, ul. Tamka 3.